

de Grunde, jeg har anført, ikke tilstrækkeligt vægtige, vil jeg ikke kunne lægge en større Vægt i dem ved en Gjentagelse. Jeg skal dog blot gjentage, at jeg, saavidt jeg erindrer, dengang henholdt mig til at paavise, at en saadan Foranstaltning ikke var en almindelig nødvendig Trang, og at den altsaa gik videre i sin Virkning, end det for Øieblikket var nødvendigt. Jeg skal endnu blot tilføie, at, forsaavidt man forresten kommer til det Resultat, at Forligsmægling skal indføres i ethvert Sogneforstanderskabs District, gaaer man efter min Mening ikke vidt nok; thi man maa vel erindre, at Sogneforstanderskabsdistricterne bestaae af flere Sogne. Disse Sogne kunne ofte ligge sjernt fra hinanden og være gjennefskaarne af flere andre Sogneforstanderskabsdistricter, saa at Beboerne af de forskjellige Sogne, der høre under eet Sogneforstanderskabsdistrict, ofte have meget lidet tilfælles undtagen det, som Forordningen af 13de August 1841 paalægger dem, at de skulle have tilfælles. Det vilde altsaa ogsaa for dem medføre ikke liden Ulempe, naar der for det hele Sogneforstanderskabsdistrict kun skal være 1 Forligsmægler. Han maa nødvendigviis boe i et af Sognene, og de andre, som boe i Sogneforstanderskabsdistrictet, men i et andet Sogn, kunne blive nødsagede til at søge en Forligsmægler, som boer længere borte fra dem, end det meget ofte kan være Tilfælde med Hensyn til Justitsembedsmanden, som for nærværende Tid er den, der prøver paa Mæglingen. Dette vil altsaa være en Følge af Loven, naar den udfører, at, idet den er heldig og retfærdig med Hensyn til sin Virkning for en Deel, bliver den det Modsatte i sin Virkning for en anden Deel. Dette har jeg ikke kunnet undlade at udtale, og overlader nu dette Undringsforslag til det ærede Things Afgjørelse ved Afstemningen.

Schulin: Jeg har tilladt mig at være med at stille dette Undringsforslag. Efter hvad jeg yttrede sidst, vil det, om det endogsaa skulde blive antaget, rigtignok ikke naae det, som jeg antager for det Heldigste. Det Heldigste efter min Mening var, at det hele Tillæg gik ud. Hvad jeg har mod det, er, for det Første, at der er noget Principfridigt i

hele denne Indretning med Forligscommissioner, og min anden Grund var den, med Hensyn til hvilken jeg sluttede mig til det ærede Medlem, som nu satte sig, at disse Forligscommissioner vist ofte ville gjøre mere Skade end Gavn, idet de, medens de skulle lette Bislæggelsen af Snidigheder, oftere tillige ville lette Opkomsten af Stridigheder. Jeg mener imidlertid, at, da jeg ikke kan opnaae det Hele, jeg ønskede, saa vil jeg opnaae en Deel deraf ved at stille det Undringsforslag, som jeg ønsker maa gaae igjennem, da jeg nemlig troer, at det praktiske Resultat omtrent vil blive det samme, som om hele Tillæget var borte, idet det nemlig er min Overbeviisning, at saare saa Sogneforstanderskaber ville ønske disse Forligscommissioner. Disse Forligscommissioner ville til Syvende og Sidst blive til Ombud, og det er en temmelig bekjendt Sag, at Sognene ikke ønske Ombud. Da det saaledes vil vise sig, at disse Forligscommissioner slet ikke egentlig ville udrette Noget, især naar man veed, at forinden En eller Anden af Sognets Beboere beslutter sig til en saadan Handling, som at gaae til Retten med saadanne Lyndesager eller andre Sager, vil han dog iforveien tale med gode Venner og Naboer om Sagen, hvorved altsaa opnaaes omtrent det Samme som ved disse Commissioner, som man vil have lovbestemt, saa troer jeg, at disse Commissioner vistnok paa de fleste Steder ville være temmelig overflødige, og at man, selv om man paa et og andet Sted — der vil vel være enkelte Steder, hvor det vil være Tilfældet — vilde forlange dem, saa dog snart igjen vil frafalde dem. Jeg vilde have anført før, hvad jeg havde imod, at dette Tillæg er kommet under Behandling, og det er det, at jeg troer, at det er skadeligt ved en Lov, der kommer fra Regjeringen, at belejre den med et Tillæg, der stricte taget egentlig ikke hører til Loven. Det forekommer mig, at man sætter Regjeringen i en meget ubillig Forlegenhed, nemlig, enten at maatte standse Lovens Fremkomst eller ogsaa modtage et Tillæg til den, der i og for sig kunde være meget stærkt imod Regjeringens Mening.

Woserup: Det er ved Lovudkastets foregaaende Behandlinger udtalt og anerkjendt, at